

[Boligministeren.]

som hører under boligministeriet, er spørgsmålet om rensning af spildevandet i København overladt til kommunen selv; hvis der skal kunne stilles krav til Københavns kommune ikke alene om, at rensning af spildevandet skal foretages, men også om, hvorledes det skal gøres, vil det kræve et nyt lovgrundlag.

Som bekendt har landbrugsministeren fremsat forslag til ændringer i den almindelige vandløbslov, og jeg er bekendt med, at man i det folketingsudvalg, der beskæftiger sig med dette forslag, er inde på spørgsmålet om forholdet til Københavns kommune. Selv om jeg er glad for, at hr. Skovmand har bragt dette betydningsfulde spørgsmål på bane, vil jeg dog mene, at det vil være rigtigst at afvente resultatet af folketingsbehandlingen, inden der tages stilling til en mulig revision af de københavnske bestemmelser, idet jeg tilføjer, at det for en umiddelbar betragtning forekommer nærliggende at overveje, om vi ikke her i det hele befinder os på et område, som bør tages op i større sammenhæng.

Skovmand: Jeg siger tak til boligministeren for svaret. Jeg er ganske enig med ministeren om, at det ville være ønskværdigt, om man havde en lovgivning, der tog problemerne op til samlet vurdering, og at man undlod at lade en enkelt kommune som Københavns kommune stå udenfor.

Jeg vil dog spørge ministeren, om det ikke vil være muligt for ministeriet at rette henvendelse til Københavns kommune om at overveje en adskillelse af kloaksystemerne allerede nu, selv om der er en lovgivning undervejs. Det er rigtig nok, at der blandt de sagkyndige ikke er enighed om, hvordan man mest effektivt får rensset spildevandet, men det er dog vel hævet over enhver tvivl, at de omegnskommuner, der i dag foretager en biologisk rensning af spildevandet, sender et meget renere vand og et meget mindre sundhedsfarligt vand ud i Øresund end Københavns kommune.

Boligministeren (Hastrup): Det fremgår allerede af mit første svar, at vi ikke har lovhjemmel til at stille krav over for Københavns kommune; jeg mener, at boligministeriet nu foreløbig må afvente resultatet af

forhandlingerne om vandløbsloven, og på det grundlag kan der så muligvis være tale om at overveje spørgsmålet om en revision også af den københavnske lovgivning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Merete Bjørn Hanssen* til finansministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at en hustru selvstændige indkomst, uanset dens størrelse, afskærer et ægtepar fra skattemæssig deling af fælles indkomst efter reglerne om beskatning af medhjælpende ægtefæller, eller vil ministeren foreslå bestemmelsen herom i kildeskattelovens § 37 A, stk. 3, ændret?“

Merete Bjørn Hanssen: Baggrunden for mit spørgsmål er, at det i dagspressen har været fremdraget, at kildeskattelovens formulering af reglerne om ægtefællers individuelle beskatning vil betyde, at en hustru selvstændige indkomst uanset størrelse og oprindelse helt vil udelukke, at hustruen skattemæssigt anses som medhjælpende i ægtefællernes fælles virksomhed. F. eks. har amtsligningsinspektøren i Hillerød den 26. januar i år udtalt til Frederiksborg Amts Avis, at denne ret helt bortfalder, blot en hustru tjener f. eks. 100 kr. i andet erhverv, og amtsligningsinspektøren tilføjer, at han er bange for, at de færreste er klar over betydningen af denne paragraf. Betydningen skulle altså være, at såfremt en hustru, der i øvrigt opfylder kriterierne for medhjælpende hustruer, tjener f. eks. 100 kr. som tilfældet ved et valg — og det er jo et erhverv, man ikke kan undslå sig for — eller bruger tid på f. eks. kommunalt arbejde, skulle hun fortabe sin ret til særskilt ligning ved en deling af indkomsten og også sin andel i det særlige fradrag for medhjælpende hustruer.

Dette kan næppe have været hensigten med den sambeskatningsløsning, som jeg jo ved at også finansministeren lægger så stor vægt på at vi får gennemført nu til januar. Jeg vil derfor håbe, at den pågældende paragrafs formulering kan ændres, inden loven træder i kraft, så der kan blive mere rimelighed i forholdene. Medhjælpende hustruer kan jo ikke som de eneste være udelukket fra at påtage sig ekstraarbejde eller offentligt hverv.